

le gange kan penge altså godt have indflydelse på, hvor man træffer sit valg.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Jeg vil bare sige til hr. Keld Albrechtsen, at jeg ved godt, at hr. Keld Albrechtsen mener, at hvis regeringen kommer med oplysninger til Folkeetinget og Enhedslisten ikke er enig, så er det statsbetalt propaganda, og når regeringen laver sin rapport om den fælles valuta, som Folketinget i øvrigt har bedt regeringen om at lave, og konklusionerne, selv om man også skitserer nejangumenterne, er nogle andre end dem, Enhedslisten vil høre, så er det statsbetalt propaganda.

Det er jeg ikke enig i, og jeg vil gerne sige, at en avis, hvor der ikke var en fællesside, hvor man fortalte, hvad det i givet fald var, der skulle stemmes om, ville ikke have nogen mening, og vi kan ikke støtte hr. Frank Dahlgaards forslag. Jeg skal i øvrigt sige, at det ville koste 4-5 mio. kr. ekstra.

Og så vil jeg sige til fru Anne Bastrup, at jeg ikke bliver sur eller noget som helst, fordi der er nogle, der har nogle andre meninger end mig, og jeg oplever det da hverken som et angreb på mig personligt eller på Socialdemokratiet; sådan er betingelserne jo i det her spil.

Så til hr. Egil Møller om det fair og det rigtige og om, at de, der har flest penge, ikke skal vinde: Jamen jeg kan jo konstatere, at når vi sådan gør op, hvem af partierne der sådan set havde flest penge fra starten af, var det jo Dansk Folkeparti med 2,5 mio. kr., og nu læsser vi lidt flere ind til dem fra den fælles bevilling her i Folketinget. Jeg er da overbevist om, at folk da ikke nødvendigvis bliver mere overbeviste gennem massive reklamekampagner eller noget andet.

Jeg havde nær sagt, at vi prioriterer, og vi kan ikke støtte hr. Frank Dahlgaards forslag, og det er det, vi skal tage stilling til i dag.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at hr. Claus Larsen-Jensen kom til at sige, at i regeringens rapport var nejangumenterne også med. Jeg tror, han kom til at sige det. Men det, der jo er kendsgerningen, er, at regeringen i sin rapport har fremlagt alle de argumenter, der kunne være for et ja til euroen, og alle de argumenter, der kunne være imod et nej. Men alle de argumenter, der kunne være for et

nej – og de er jo unægtelig mange – er totalt fraværende i rapporten, og alle de argumenter, der kunne være imod et ja, er totalt fraværende i rapporten.

Så hvis hr. Claus Larsen-Jensen laver sådan en firefeltstabel, ville han kunne se, at de to af felterne er gabende tomme, og det fører til det resultat, at det er statsbetalt propaganda.

Så vil jeg godt spørge hr. Claus Larsen-Jensen: Vil Socialdemokratiet ikke tage imod den fremstrakte hånd? Jeg synes ærlig talt, at nu er flere partier kommet med det forslag; nu sætter vi os stille og roligt ned, lader være med at låse os fast i en skyttegrav, og så finder vi en ordentlig og god og saglig form for en sådan avis, så må det da kunne lade sig gøre.

Og hvis hr. Claus Larsen-Jensen er bedst tjent med ikke at besvare spørgsmålet på nuværende tidspunkt, så vi kan holde diskussionen åben i Folketingets Europaudvalg, så lad os tage den dér. Men vær nu ikke så sur, hr. Claus Larsen-Jensen.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Claus Larsen-Jensen, og så går jeg videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Claus Larsen-Jensen (S):

Nu troede jeg sådan set, at Folketingets talerstol ikke var det sted, hvor man skulle stå og skraldgrine og fortælle vittigheder for at glæde hinanden, men at vi sådan tog en seriøs debat.

Jeg er ikke sur overhovedet; jeg er bare uenig i forslaget, og det er sådan set det, der er min opgave, her på mit partis vegne at sige, at vi ikke synes, det er nogen god idé, og at vi ikke kan støtte hr. Frank Dahlgaards forslag. Vi synes ikke, det er nogen god idé med en husstandsomdelt avis ud fra de argumenter, som jeg har brugt, og som udenrigsministeren også har brugt, og sådan er det.

Gitte Lillelund Bech (V):

I Venstre mener vi, det er vigtigt, at vi får en konstruktiv debat op til afstemningen om euroen den 28. september. Vi synes også, det er vigtigt, at alle, der ønsker at få oplysninger om temaet euro, om partiets og bevægelsers holdning, kan få de oplysninger, der passer bedst til den enkelte borger. Der er folk, der har svært ved at læse; det vil sige, at så er det nok ikke en informationsavis, de skal have. Der er folk, der